A°. 1844. N°. 136.

MAANDAG DEN 11den NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 8 November 1844.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:

SALOMON VAN PRAAG en JULIET MANUELS.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand.
A. WILDEBOER.

Administrative Policie.

De passage voor Rij- en VOERTUIGEN, over de Bruggen, gelegen aan den Nieuwen Rijweg naar *Kwatta*, en over de *Hoornbranders Gracht*, nabij het Hernhutter Kerkhof, weder zijnde opengesteld, zo wordt zulks hiermede ter kennisse van belanghebbenden gebragt.

Paramaribo, den 9 November 1844.

De Assistent ten burele van den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
J. VAN LIER.

(6564) SEQUESTERS der Plantaadje *Waterszorg* ½ aandeel bieden bij publieke inschrijving te koop aan:

60 Vaten SUIKER.

Waarvan de inschrijvings-billetten ter griffie van het Geregtshof zullen aangenomen worden tot Woensdag den 13den dezer, des voormiddags ten ½9 ure, en aldaar worden geopend ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove; zullende geen regard worden geslagen op zoodanige inschrijvingen welke niet in decimale breuken zijn uitgedrukt.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker binnen acht dagen na de toewijzing, voor rekening en risico van den Kooper, van Plantaadje moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 9 November 1844.

(6566) SEQUESTERS in de Plantaadje *Wolffs Capoerica*, bieden bij inschrijving te koop aan:

38 Vaten SUIKER.

Waarvan de inschrijvings-billetten ter griffie van het Geregtshof aangenomen zullen worden tot Donderdag den 14den dezer, des morgens ten ½9 ure, en alsdan worden geopend ten overstaan van Heeren Gecommitteerden uit den Hove; zullende geen regard worden geslagen op zoodanige inschrijvingen die niet in decimale breuken zijn uitgedrukt.

Het hoogste bod goegekeurd zijnde, zal de Suiker binnen *veertien* dagen na de toewijzing, moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 9 November 1844.

In-Officieel Gedeelte.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

Bij inschrijving:

Den 8sten dezer, van Plantaadje *Kleinhoop*, 40 a 41 vaten Suiker, a 8¼ cts.

Idem, van Plantaadje *Waijampibo* 1½ aandeel, 15 vaten Suiker, a $8\frac{30}{100}$ cts.

Idem, van Plantaadje *Wayampibo* 1½ aandeel, 28 a 29 vaten Suiker, $8\frac{35}{100}$ cts.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, het Schip Antonie en Eugene, Kapt. Casper Meijer, van Amsterdam, hebbende 46 dagen; reis Passagiers: de Heeren W. Treuen en Echtgenoot, Johs. Dobler en Echtgenoot, F. Cordua, H. C. Jenssen, Mej. Marie Cordua en de WelEdel Gestrenge Heer 1e. Luitenant Balfour van Burleigh, met een detachement sterk 65 man.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 16den September ll., het Schip Ida Cornelia, Kapt. W. F. Schenk. — Idem, het Schip Vrieslands Gouverneur van Sytsema, Kapt. H. F. Zeylstra.

IN HELVOETSLUIS.

Den 16den September ll., het Schip Koophandel, Kapt. F. Popken. — Allen van hier.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Vriesland, Kapt. J. C. van der Veer. — Adres bij J. Gisius.

Het Schip Suriname, Kapt. R. van der Meij. Adres bij J. Gisius.

Het Schip Lodewijk Antonie, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsner. — Is voorzien van eene Polis van Assurantie. — Sluit ultimo November a. k.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 8 November 1844.

Het Huis en Erf, gelegen aan de Voorstad Zeelandia, 1ste Buitenwijk No. 2; aankomende den Boedel HEINRICH SPALINGER. — ƒ3100 J. A. W. RIVOIRE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met den 21 September 1844.*)

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 16 *September*.

Men verneemt, dat Z. M. de Keizer van Rusland, een blijk van hoogstdeszelfs bijzondere welwillendheid wenschende te geven aan de Heeren Baron A. E. Mackay, Baron van Tuyll van Serooskerken en Baron W. D. A. M. Brienen, alle drie kamerheeren van Z. M. den Koning der Nederlanden, hun vereerd heeft, den eerstgemelden, met de St. Anna-orde 2de kl.; en de twee laatstgemelden met de orde van St. Stanislaus 2de kl.

Ter vervulling der vacature van regter in de arr.-regtbank te Leyden, ontstaan door de benoeming van den Heer Mr. C. J. Luzac, tot president van dat Collegie, heeft de regtbank, op 6 dezer, het navolgende drietal geformeerd: 1°. Mr. J. T. Pringele, griffier bij het kantongeregt te 's Gravenhage; 2°. Jhr. Mr. E. J. van der Goes, regter-plaatsvervanger in de arr. regtbank te Leijden; en 3°. Mr. J. A. Vaillant, regter-plaatsvervanger te Rotterdam.

Men verneemt met genoegen, dat de Heer Baptiste Leisset door het stedelijk bestuur benoemd is tot directeur der rijschool in deze residentie.

ROTTERDAM, 17 *September*.

Particuliere berigten, hier ter stede ontvangen, bevestigen de tijding, dat door den gouverneur-gen. van Neêrlandsch Indië een besluit zoude zijn genomen tot verbod van den rijstuitvoer.

ZWOLLE, 17 *September*.

De verleende vergunning tot den aanleg van eenen ijzeren spoorweg van Emden naar Munster heeft in Overijssel geenen minder levendigen indruk, dan in naburige grens-provincien gemaakt, daar hierdoor Emden tot eene zeehaven van een groot gedeelte van het koningrijk Hanover en Westphalen wordt verheven, waar men vele benoodigdheden, inzonderheid koloniale waren, bijna uitsluitend uit de Hollandsche koopsteden, of wel van den Overijsselschen koopman uit de tweede en derde hand ontving.

Het is buitendien te duchten, dat de transitohandel over dit gewest uit Noordelijk Duitschland, waarbij onze scheepvaart, zoowel onze buiten- als binnenlandsche, ons voerwezen, onze tollen, en vele andere takken van nijverheid betrokken zijn, hierdoor geheel vervallen zal. Dit gevaar is voor Overijssel en Holland niet af te keeren, dan door eenen goeden waterweg uit de Dedemsvaart met den Eems te openen, en door den aanleg van eenen ijzeren weg, welke de drie Overijsselsche IJsselsteden en Twenthe met de stad Munster in verbinding brengt.

Te gelijk mag men den wensch voeden, dat bij eene verdere voortzetting van den ijzeren weg van Arnhem naar de Duitsche grenzen een zijtak daarvan de provincien Overijssel, Drenthe, Vriesland en Groningen, aan een zal hechten, want terwijl wij de droogmaking van den Zuidplas en het Haarlemmermeer, mitsgaders den aanleg van den Hollandschen spoorweg, als schoone nationale ondernemingen toejuichen, zal men het als geene bekrompen provinciale afgunst beschouwen, dat ook deze Provincien niet langer van het beste vervoermiddel van onzen tijd verstoken wenschen te blijven, en ook daarvoor eenige ondersteuning van den staat durven vragen. Alles zal hier natuurlijk afhangen van de omstandigheid, om bij verschillende Provinciale en plaatselijke besturen het ware inzigt in hunne belangen, activiteit en eenstemmigheid te doen geboren worden.

B E L G I E.

BRUSSEL, 19 *September*.

De aankomst van Verviers van eenige leden der Jesuiten-orde schijnt eenige beweging onder de bevolking te weeg gebragt te hebben. Er hebben zamenscholingen en charivaris plaats gehad, die niet alleen Zondag, maar ook Maandag hebben aangehouden waartegen de burgemeester zich genoopt heeft gevoeld, eene proclamatie uit te vaardigen.

Het dagblad *l'Industriel de Verviers* behelst dienaangaande hetgeen volgt:

De openbare manifestatien van ll. Zondag tegen de Jesuiten en hunne aanhangers zijn gisteren herhaald, doch naar men ons verzekert op veel ernstiger wijze. De zamenscholing was ongemeen talrijk en bestond hoofdzakelijk in werklieden. Men is de stad

doorgetrokken onder het aanheffen van revolutionaire liederen en het duizendvoudig herhaald geschreeuw: *Weg met de Jesuiten.* Wij keuren deze manifestatien ten sterksten af; zij zijn in zeker opzigt gevaarlijk, en dit moet vermeden worden.

In *la Tribune* van Luik dd. 18 dezer, leest men als volgt:

Zoo wij eenen brief uit Verviers geloof mogen schenken, zijn de daar ter stede plaats gehad hebbende zamenscholingen zeer onstuimig geweest. Talrijke volkshoopen waaronder verscheidene voorname stedelingen werden opgemerkt, vormden zich eerst op de Place des Récollets; 5 a 600 ambachtslieden voegden zich daarbij, en togen achtereenvolgends naar de woningen van den pastoor-deken, den burggraaf Biolleij, mlle. Biolleij en van den Heer A. Simonsi, daar hieven zij patois-liederen aan, waarvan het refrain was: *Weg met de Jesuiten!* De politie kwam eindelijk tusschen beide, het gemeen smeet met steenen een agent der politie werd aan den schouder gekwetst; omstreeks middernacht verscheen de burgemeester met eenen kommissaris van politie op de plaats des tumults, en alstoen werden eenige rustverstoorders in hechtenis genomen. De *Industriel* van den 19den bevat nog het volgende:

Gisteren avond stationeerden nog eenige volksgroepen in de straten dezer stad maar zoodra men kennis kreeg van de proclamatie des burgemeesters, ging de menigte uiteen.

Wij vernemen, dat de kommissie der godshuizen Maandag ochtend met eenparige stemmen tot het besluit is gekomen, dat het voornemen om aan de broeders der christelijke leer het bestuur over het *hospice de la Providence* op te dragen, als niet geschied zoude worden aangemerkt.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 16 *September*.

Volgens de jongst opgemaakte statistieken heeft tegenwoordig de stad Londen 1 873 676 inwoners; meer dan 22 000 hunner slapen des nachts op hooibergen, onder tenten, onder den blooten hemel.

Het schip Wicksbury, van New-Orleans naar New-York stevenende, heeft den 6den Aug., op 26° Br. en 87° 46' L. eene sloep ontmoet, waarin zich zeven personen bevonden, welke het aan boord heeft genomen. Het waren de kapitein en manschap van den Engelschen schooner Orange, die op de reis van Jamaica naar Matanzas is vergaan. Deze ongelukkigen hadden dertien dagen in dit brooze vaartuig doorgebragt, hetwelk niet meer dan veertien voet lengte had. Toen zij door den Wicksbury werden opgenomen, waren zij derwijze uitgeput, dat men genoodzaakt was hen aan boord te hijschen. De jongste der matrozen overleefde slechts weinige uren zijne verlossing. Zij werden allen door eenen zoo fellen dorst gefolterd, dat zij, in drie dagen, ieder nagenoeg 3 gallons (24 flesschen) water dronken. Door een' storm overvallen, die hun schip omver sloeg, hadden de matrozen van den Orange naauwelijks den tijd gehad, in hunne sloep te springen, zonder zelfs de mogelijkheid om ook den geringsten leeftogt mede te nemen. Gedurende de 13 dagen, welke zij, aan de brandende hitte eener keerkringszon blootgesteld, op zee waren gebleven, hadden zij slechts tweemalen een weinig regen gehad om hun brandenden dorst eenigermate te verzachten, en al hun voedsel had in vier kleine visschen bestaan, die zij in de holte van een bamboesriet hadden gevonden. Men stelle zich de wreede kwellingen voor, welke die ongelukkigen 13 dagen lang te verduren hadden.

Den 17den.

Ons krijgskundig blad laat zich scherp uit over de dagorder, aan de officieren der zeemagt gerigt, om geene mededeelingen te doen, van eenen aard als de beruchte brieven in den *Times*, nopens het beschieten van Tanger. »Geen officier der vloot in de Middel. Zee — zegt dat blad — of hij voelt zich door die dagorder vernederd. Men had de afkeuring van de bedoelde brieven aan het Britsch publiek moeten overlaten; maar geenszins het regt der officieren benemen, om een vrij woord over bewegingen van eene andere vloot te zeggen. Men beroept zich wel op eene dagorder van den hertog van Wellington, in 1809 uitgevaardigd; doch die sloeg op berigten uit het Britsche leger zelve, niet op beoordeelingen van de krijgsbewegingen eener andere natie.

De jongste tijdingen uit Noord-Amerika zijn echter geschikt om aan deze woordentwisten een einde te maken.

De *Times* juich thans over het sluiten van den vrede tusschen Frankrijk en Marokko, en wel vooral daarover, dat die vrede is tot stand gekomen, zonder dat Frankr. er eenige vergrooting bij bedongen of verkregen heeft. »De vrede is gesloten en Mogador ontruimd; — de betrekkingen van grondgebied tusschen Frankrijk en Marokko zijn juist dezelfde als zij waren voor de vijandelijkheden."

»Het is te hopen (vervolgt dat blad), dat de verspreiders van ijdelen schrik, die in de tijdelijke bezetting van een eilandje het begin van een geheel stelsel van territoriale vergrooting zagen — hetwelk wij de eersten zouden zijn te bestrijden — dat zij, die Mogador als het eerste beetje beschouwden voor den Franschen slokop, waarvan het gansche Moorsche keizerrijk ten laatste het slagtoffer zou zijn, thans gerust gesteld zullen zijn; en dat deze daadzaken zelve hen overtuigen zullen dat hunne vrees ijdel en overbodig is geweest. Over en over heeft men ons verhaald, dat Mogador nooit zou ontruimd worden; dat Frankrijk deze vijandelijkheden had begonnen, een voorwendsel tot eene gansche reeks van veroveringen te hebben; dat indien het eens Mogador in bezit had, het dit nimmer zou verlaten; en men heeft het ons zeer euvel geduid, dat wij in dat eilandje geen koningrijk en in dezelfs bezitting geen *casus belli* willen zien. Wij hebben voorlang ter bestrijding van dit alles gezegd, dat Frankrijks eenig doel, bij het aanvangen van deze vijandelijkheden, was, om zekere bepaalde en redelijke voorwaarden te erlangen; dat het beschieten van Tanger en het bezetten van Mogador alleen stappen en middelen waren, om die voorwaarden te verwerven en dat, zoodra deze verkregen waren, het zijne krijgsbenden zou doen aftrekken.

»De daadzaken heeft thans stellig en onbetwistbaar op onze wijze van beschouwing het zegel gedrukt, en wij hopen, dat de vreesaanjagenden en vrees aangejaagden thans die rust en dat vertrouwen zullen genieten, welke wij van den beginne af gevoeld hebben (?)."

FRANKRIJK.

PARIJS 18 *September*.

Een brief uit Toulon van 14den dezer bevat de volgende bijzonderheden betreffende het Fransche eskader te Cadix,

Zoodra de beruchte brieven in den *Times* ter kennis van de officieren van ons eskader kwamen, besloten deze, als niet willende berusten in de onwaardige grofheden, in die brieven vervat, om deswege voldoening te eischen van de officieren van het fregat de Warspite, die de vermoedelijke briefschrijvers zijn, zij gingen tot dat einde hunne namen aan het Fransche consulaat inschrijven. Vervolgens zouden zij eene deputatie zenden aan de officieren van den Warspite, welke bodem ieder oogenblik verwacht werd.

»De prins van Joinville, de lucht van de zaak gehad hebbende schreef dadelijk aan den Engelschen kommodoor eenen brief vol waardigheid, waarin hij in zijnen eigen naam en in naam der onder zijne bevelen geplaatste officieren, de herroeping verlangde van de beleedigingen, vervat in de door den *Times* medegedeelde brieven.

»De Engelsche admiraal heeft aan den Prins van Joinville geantwoord, dat hij niet geloofde, dat er bij de Engelsche marine officieren *laaghartig genoeg* waren, om den moed der Fransche officieren in twijfel te trekken; dat hij overigens zich er mede belastte om de verlangde herroeping in de *Times* te doen verschijnen.

»Middelerwijl kwam juist het fregat de Warspite aan, maar op het oogenblik dat het zich gereed maakte om het anker voor Cadix te werpen, gaf de kommodoor aan hetzelve het sein om zijnen koers naar Gibraltar voort te zetten."

Quenisset, welke voor eenige jaren eenen moordaanslag op den Hertog d'Aumale had gedaan, toen deze jonge prins aan het hoofd van zijn regement, Parijs binnenkwam is thans te New-Orleans gevat, beschuldigd van eene poging tot moord. Naar het schijnt is dit reeds de tweede of de derde maal, dat deze ellendeling zich schuldig maakt aan poging tot moord, welke niet tot uitvoering gekomen is. Men gelooft, dat hij ditmaal ten minste uit Louisianna zal worden verdreven.

— Berigten uit St. Domingo van 't begin van Augustus melden, dat Santa Anna, die aan het hoofd der Fransche partij staat, welke het protectoraat van Frankrijk heeft verzocht, benoemd is geworden tot president van de republiek in het spaansche gedeelte des eilands.

DUITSCHE POST.

BERLIJN, 12 *September*.

Het zoo verblijdende en gewigtige verdrag tusschen Belgie en het Tolverbond brengt nu ook hier weder het veel geruchtmakende onderwerp, het allengsche oprigten eener Duitsche vloot, ter sprake. De zulken, die dit denkbeeld tot dus verre slechts bespot en verworpen hebben, zijn door het verdrag met Belgie reeds iets omzigtiger geworden, vermits zij inzien, dat zij hunne overwijsheid ook daarover zouden bespot hebben, als men, nog slechts vóór weinige dagen, hun gezegd had, dat zeer spoedig van de zijde des Duitschen tolverbonds de onmiddelijke gemeenschap met de zee zou worden verkregen. Zij stemmen thans toe, dat de trapsgewijze oprigting eener Duitsche vloot niet meer zoo hersenschimmig is, als wel dit denkbeeld vroeger zulks scheen te zijn. Heeft het Duitsche tolverbond havens, dan moet het ook schepen hebben, en bouwt het schepen, dan is het begin tot de veel bespotte Duitsche vloot gemaakt. Buitenlands zal het kleine begin wel niet zoo ligtelijk bespot worden, omdat men er de Duitsche vastheid en volharding kent. Reeds heeft de Pruisische vlag zich op den Oceaan ontrold, de Duitsche tolverbondsvlag zal dit ongetwijfeld spoedig navolgen en des verren landen verkondigen, dat het Duitschlands doel en ernstige wil is, eindelijk aan den grooten wereld handel onmiddelijk deel te nemen Onder de steden van het Duitsche tolverbond zoude wel Keulen des hoogsten trap van bloei en welvaart kunnen bereiken, vermits het dan het gewigt eener groote zeehaven zal verkrijgen.

LUXEMBURG, 15 *September*.

Zoo even vernemen wij uit geloofwaardige bron, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, onze hoogvereerde souverein, voor het in de hoofdstad zijns groothertogdoms op te rigten gedenkteeken van zijnen voorzaat, Koning Jan, de blinde, voor eene som van 10 000 francs heeft ingeschreven.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.